

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce : X, narozený dne X
sídlem X

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**
sídlem 1. máje 97, Liberec

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23. 6. 2020, č. j. X, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce jednoznačně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2020, č. j. X, jehož kopii soudu také zaslal. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl a námitce žalobce proti potvrzení o stavu osobního účtu vydaném podle § 151 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“).
2. Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. je k žalobě oprávněn (aktivně žalobně legitimován) ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). Pouze v tomto případě se může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní zákon jinak. Nejedná-li se tedy o úkon správního orgánu, kterým může být založeno, měněno, rušeno nebo závazně určeno právo nebo povinnost osoby, nejedná se o úkon, který je ve smyslu soudního řádu správního rozhodnutím. Takový úkon, který není rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky rozhodnutí v § 65 odst. 1 s. ř. s., je pak podle § 70 odst. a) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučen, a proto je podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba domáhající se přezkumu takového vyloučeného úkonu nepřípustná. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže je nepřípustný.

3. Žaloba se týká evidence daní, kterou vede správce daně a jejímž předmětem je podle § 149 odst. 1 daňového řádu „zaznamenávání vzniku, stanovení, splnění, popřípadě jiného zániku daňových povinností, a z toho vyplývajících přeplatků, nedoplatků a případných převodů; tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.“ Podle ustanovení § 151 daňového řádu pak správce daně na základě žádosti daňového subjektu z údajů evidence daní vystaví potvrzení o stavu jeho osobního daňového účtu, přičemž na vydávání potvrzení se přiměřeně použijí ustanovení § 102 odst. 1 a § 104 odst. 1 daňového řádu.
4. Evidence daní zachycuje informace související s jednotlivými daňovými povinnostmi, jak v rovině nalézací, tak v rovině platební. Nelze v ní evidovat daňové povinnosti, které existují pouze v latentní podobě a nebyly správcem daně určeny. Evidenci daní je tak nutno chápat jako postup správce daně, jehož účelem je evidování daňových povinností na jednotlivých osobních daňových účtech, nebo též výstup, který tímto postupem vzniká, tedy soubor evidovaných informací, který má zákonem vymezenou formu osobních daňových účtů. Záznamy na osobních daňových účtech poskytují přehled o stavu splatných daňových pohledávek, z něhož je patrné, zda má daňový dlužník evidovány nedoplatky nebo přeplatky. Možným výstupem z evidence daní významným pro vymáhání daní je takzvaný výkaz nedoplatků, který je exekucním titulem. Evidence daní je důležitá také z hlediska přesného zaznamenávání lhůt pro placení daně. Má tedy výhradně evidenční charakter a stav osobního daňového účtu daňového poplatníka je výsledkem nalézací a rozhodovací činnosti správce daně. Evidence daní sama o sobě nemůže určovat výši daňových povinností poplatníka, může ji pouze evidovat.
5. Z toho plyne, že stav evidence daní, respektive vystavení potvrzení o stavu osobního daňového účtu nemůže samo o sobě zásadně představovat zásah do veřejných subjektivních práv daňového subjektu, neboť má povinnosti daňového subjektu pouze evidovat, nikoli zakládat, měnit či rušit. Proto se i judikatura Nejvyššího správního soudu obecně staví odmítavě k možnosti napadnout stav evidence daní či potvrzení o stavu osobního daňového účtu žalobou proti rozhodnutí správního orgánu či proti nezákonnému zásahu. V rozsudku ze dne 29. 3. 2006, č. j. 2 Afs 150/2005 - 53, publ. pod č. 887/2006 Sb. NSS (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz), tak Nejvyšší správní soud konstatoval, že „potvrzení o stavu osobního účtu je úkonem, kterým správce daně pouze informuje daňový subjekt o stavu jeho osobního účtu, jenž je vytvářen na základě jiných úkonů správců daně, do jeho subjektivních práv bezpochyby zasahujících; rozhodnutí o reklamaci proti takovému potvrzení proto není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a je ze soudního přezkumu vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s.“ Obdobně v rozsudku ze dne 23. 2. 2011, č. j. 7 Afs 72/2010 - 53, Nejvyšší správní soud uvedl, že „potvrzení o stavu osobního účtu je úkonem, kterým správce daně pouze informuje daňový subjekt o stavu jeho osobního účtu, jenž je vytvářen na základě jiných úkonů správců daně, jež samy o sobě bezpochyby do subjektivních práv daňového subjektu zasahují. Na základě stavu osobního účtu však stěžovateli přímo žádné povinnosti nevznikají. Rozhodnutí o reklamaci proti takovému potvrzení proto není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a je ze soudního přezkumu vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s.“ V rozsudku ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Afs 143/2006 - 32, nicméně Nejvyšší správní soud doplnil, že by měl být soudní přezkum evidence daní a výstupů z ní

připuštěn tehdy, pokud chybným vedením evidence daní dojde k nesprávnému určení práv, respektive daňových povinností, tedy k tomu, že stav evidence daní neodpovídá stavu, o němž správce daně rozhodl při své nalézací a rozhodovací činnosti. Městský soud v Praze pak v rozsudku ze dne 23. 10. 2013, č. j. 9 A 130/2012 - 35, publ. pod č. 3034/2014 Sb. NSS, uvedl, že příkladem takového postupu při vedení evidence daní, který je možno napadnout žalobou podle § 82 s. ř. s. coby nezákonný zásah, je vystavení „*potvrzení o stavu osobního daňového účtu, v němž je evidován daňový nedoplatek, který představuje penále z prodlení, jež správce daně na daňovém subjektu nevymohl v šestileté lhůtě pro placení daně.*“

6. Souhrnně řečeno, pokud evidence daní pouze odráží stav daňových povinností daňového subjektu vycházejících z rozhodnutí správce daně, pak lze před správními soudy napadnout jediné tato rozhodnutí, nikoli z nich vyplývající stav evidence daní. Pokud je naopak stav evidence daní, jenž se projeví typicky v potvrzení o stavu osobního daňového účtu podle § 151 daňového řádu, v rozporu s takto určenými daňovými povinnostmi daňového subjektu, typicky v důsledku chyb v evidenci či numerických chyb, je možno takový postup správce daně napadnout žalobou jako nezákonný zásah.
7. Vzhledem k tomu, že potvrzení o stavu osobního daňového účtu nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., byla žaloba odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. d), ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
8. Podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. září 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu